

Obsah

1)	Úvod.....	2
2)	Analýza plnění úkolů veřejné služby Českou televizí v roce 2010 z pohledu zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi.....	3
3)	Doplnění přehledu vypořádání žádostí podaných na základě zákona o svobodném přístupu k informacím.....	16
4)	Stížnosti a podněty došlé na Radu České televize.....	18
5)	Údaje o vysílání České televize.....	24

1) Úvod

Volební výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky uložil dne 26. května 2011 svým usnesením č. 56 Radě České televize doplnit Výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2010 o následující náležitosti:

- **analýzu plnění úkolů veřejné služby**
- **přehled o vypořádání žádostí podaných na základě zákona o svobodném přístupu k informacím**
- **doplňující informace o vyřízení stížností.**

2) Analýza plnění úkolů veřejné služby Českou televizí v roce 2010 z pohledu zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi

Popis povinností České televize jako výrobce a vysílatele televizních programů je obsažen zejména v ustanoveních §§ 2, 3 a 12 zákona o České televizi. Analýza tedy vychází z výčtu povinností České televize, stanovených v §§ 2, 3 a 12 zákona o České televizi, doplněného konkrétními informacemi o způsobu jejich naplňování televizním vysílatelem veřejné služby v roce 2010.

§ 2 odst. 1

Česká televize poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb na celém území České republiky (dále jen „veřejná služba v oblasti televizního vysílání“).

V roce 2010 Česká televize vysílala prostřednictvím čtyř programů 96 hodin denně. Všechny čtyři programy šířila v digitální podobě, tradiční plnoformátové programy ČT1 a ČT2 na podstatné části území také v podobě analogového zemského vysílání. Při digitalizaci svého zemského vysílání postupovala důsledně v souladu s tzv. Technickým plánem přechodu a umožnila úspěšnou realizaci jeho cílů. V roce 2010 byla Česká televize stejně jako v předchozích letech jednoznačným leaderem v oblasti digitalizace zemského televizního vysílání v České republice.

Důležitým momentem ve vývoji České televize v roce 2010 byl růst dostupnosti specializovaných programů ČT24 a ČT4. V prosinci roku 2010 již mohlo vysílání ČT24 přijímat 9,18 milionu diváků, což představovalo 93,0 % českých televizních diváků starších patnácti let. V průběhu roku 2010 tedy nově získalo možnost sledovat zpravodajský program ČT24 asi jeden a půl milionů diváků.

Obdobný vývoj zaznamenal také specializovaný sportovní program ČT4, který v prosinci 2010 mohlo přijímat více než 9 milionu diváků, což představovalo 91,6 % českých televizních diváků starších patnácti let.¹ I v tomto případě se meziročně zvýšil počet diváků, kteří mohou sledovat program ČT4, téměř o 1,5 milionu diváků. V roce

¹ Zdroj: ATO-MEDIARESEARCH, 2011. Tento údaj, zjišťovaný sociologickým výzkumem, vyjadřuje nastavení televizorů na příjem příslušného programu v domácnostech. Skutečná technická penetrace vysílání všech programů ČT byla vyšší.

2010 již tedy mohla Česká televize s oběma specializovanými programy zacházet jako s celoplošnými, čehož využila také v projektu restrukturalizace.

Dostupnost programů ČT1 a ČT2 v součtu analogového a digitálního pokrytí území České republiky nepoklesla v průběhu roku 2010 pod 95 % všech českých televizních diváků starších patnácti let. Česká televize provedla v roce 2010 zásadní kroky směrem k žánrové specializaci jednotlivých televizních programů, spojených v digitálním multiplexu podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, v platném znění, a využívajíc nových technických možností poskytovala tuto službu ve větší žánrové pestrosti a s lepší paralelní dostupností jednotlivých služeb, než kdykoliv v minulosti. Odrazilo se to i v meziročním růstu podílu programů České televize na publiku, který činil 0,27 % a stoupl z 28,57 % na 28,85 %. Toto číslo vyjadřuje průměrný podíl diváků přítomných u obrazovek, kteří v kterémkoliv okamžiku loňského roku sledovali některý z programů České televize.

V srpnu 2010 přijala Česká televize v rámci restrukturalizace také důležitou organizační změnu: byla vytvořena samostatná divize Nová média. Tento krok znamenal významné posílení vývoje „dalšího multimediálního obsahu“ a jeho důsledky jsou patrné v nabídce služeb České televize v roce 2011. V roce 2010 byla Česká televize nesporným leaderem vývoje na domácím trhu aplikací pro nová média.

§ 2 odst. 2

Hlavními úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání jsou zejména:

a) poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů.

V pátém roce své existence dosáhla ČT24 celoplošného pokrytí území České republiky. Proto Česká televize mohla v průběhu roku 2010 dále posílit její samostatné postavení jako specializovaného zpravodajského a publicistického programu. Novým fenoménem v činnosti ČT24 bylo v roce 2010 efektivní propojení s novými médii, především prostřednictvím tzv. sociálních sítí. Česká televize kladla plánovaně důraz na pokrytí volebních kampaní před volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na jaře 2010 a před komunálními a senátními volbami na podzim 2010, poskytování informací o výsledcích těchto voleb a průběhu povolebních vyjednávání. To se projevilo i na mimořádné divácké odezvě: v sobotu 29. května 2010 dosáhla ČT24 podílu na publiku ve výši 12,99 %.² Podobně stoupl podíl na publiku během sobotního odpoledne 16. října 2010, kdy povolební zpravodajství sledovalo

celkem 277.000 diváků, což mezi 14:00 a 19:00 představovalo podíl na publiku ve výši 15,43 %.³ Znamená to výsledek zcela srovnatelný s obvyklým podílem plnoformátových programů.

Programy ČT24 a v menší míře ČT1 sloužily k pokrytí významných domácích i zahraničních událostí. Jednou z nejdůležitějších bylo pražské setkání prezidentů Spojených států amerických Baracka Obamy a Ruské federace Dimitrije Medveděva v dubnu 2010. Významnou roli při informování obyvatel České republiky sehrála ČT24 při katastrofálních záplavách v srpnu 2010. Během tohoto měsíce si zpravodajství udrželo průměrný podíl na publiku ve výši 4,38 %, ⁴ což bylo navzdory rekordní sledovanosti povolebních speciálů v měsíčním průměru více, než v květnu a říjnu 2010. Zasloužila se o to i neustálá komunikace redakce zpravodajství s diváky, kteří během záplav poslali více než 4.200 fotografií a více než tisíc videozáznamů z postižených oblastí. Program ČT24 spolu s internetovým portálem ČT24 prokázaly svou hodnotu při rychlém informování obyvatelstva v krizových situacích a tím reálně naplnily jedno z důležitých poslání vysílatele veřejné služby.

Významným aspektem činnosti České televize je její nezávislost a samostatné nastolování agendy, odlišné od komerčních televizních stanic. Z analýzy zpravodajství českých televizních stanic, zahrnující i pořady České televize (jmenovitě např. *Události*), provedené společností Media Tenor, vyplývá, že v roce 2010 „*hlavní relace média veřejné služby má svébytnou tematickou agendu. V průběhu času navíc nedochází k výraznějšímu sblížení obsahové náplně zpravodajství obou typů médií.*“ Z analýzy, která v úplnosti tvoří přílohu *Výroční zprávy o činnosti České televize v roce 2010*, tedy jednoznačně vyplývá, že zpravodajství České televize je výrazně odlišné od zpravodajství komerčních televizních stanic. Výmluvná je v tomto směru charakteristika obrazu hlavního města Prahy ve vysílání tří nejsledovanějších televizních stanic v České republice, jak ji nabízí obsahová analýza společnosti Media Tenor: „*Zatímco Události prezentují Prahu dlouhodobě především jako centrum umění a kultury, pro Televizní noviny a Zprávy je hlavní město ohniskem kriminality a místem nehod.*“

Pro „*svobodné vytváření názorů*“ v dikci zákona měl ve vysílání České televize v roce 2010 zásadní význam také diskusní pořad *Otázky Václava Moravce*. Zevrubná analýza společnosti Media Tenor ukázala, že tento pořad je výrazně transparentnější, než jediný srovnatelný pořad, který v roce 2010 v České republice nabízely komerční televize, totiž *Partie* z nabídky Prima TV. Pokud moderátor České televize uváděl ověřitelné externí zdroje svých informací v průměru v 88 %, respektive 87 % případů, pak jeho kolega na komerční stanici pouze v 65 % případů. Moderátor *Partie* se podle téže analýzy dopouštěl dvojnásobného počtu nedostatků. Úplný text analýzy opět tvořil přílohu *Výroční zprávy o činnosti České televize v roce 2010*.

² Zdroj: ATO-MEDIARESEARCH.

³ Zdroj: ATO-MEDIARESEARCH.

b) *přispívání k právnímu vědomí obyvatel ČR*

Česká televize v roce 2010, podobně jako v předchozích letech, sledovala nejen příklady porušování obecně platných právních předpisů, ale také proces přípravy a vzniku nových zákonů či novelizací stávající legislativy prostřednictvím široké škály svých zpravodajských a publicistických pořadů. V roce 2010 přenesla Česká televize těžiště této služby na program ČT24. V průběhu roku 2010 přinesla Česká televize prostřednictvím programu ČT24 celkem 283 hodin záznamů z jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a 123 hodin z jednání Senátu Parlamentu České republiky. Stěžejní část těchto přenosů byla věnována otázkám přijímání nových zákonů a vytváření právního řádu České republiky.

Česká televize v roce 2010 neopomíjela ani praktickou aplikaci práva. Řadu praktických otázek, týkajících se aplikace občanského práva, řešil v roce 2010 publicistický deník *Černé ovce, bílé ovce*. O závažných případech z oblasti trestního práva často informoval například magazín *Reportéři ČT*. Typickým formátem periodického televizního pořadu, kterým v roce 2010 Česká televize v nejlepší slova smyslu přispívala k právnímu vědomí obyvatel České republiky, bylo šestnáct nových dílů tradičního cyklu *Případ pro ombudsmana*.

Česká televize v roce 2010 pokrývala svými zpravodajskými, publicistickými i vzdělávacími pořady jak problematiku tvorby nových právních norem, tak všechny podstatné oblasti aplikace platného práva. Je však otázkou pro zákonodárce, zda by toto dnes již citelně zastaralé ustanovení nemělo být při nejbližší vhodné příležitosti nahrazeno novým, přesněji formulovaným a lépe odpovídajícím dnešnímu stavu vývoje společnosti.

c) *vytváření a šíření programů a poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ, národní totožnost, sociální původ, věk nebo pohlaví tak, aby tyto programy a pořady odrážely rozmanitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů, a to s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti.*

V obecném naplňování tohoto ustanovení spočívá jeden z hlavních principů působení televize veřejné služby v tradičním evropském pojetí. Proto je České televizi naplňuje velkou část svého vysílání jako celku. V tomto smyslu pojednává o jeho plnění téměř celá II. část Výroční zprávy o činnosti České televize v roce 2010.

⁴ Zdroj: ATO-MEDIARESEARCH.

V užším slova smyslu však lze toto ustanovení chápat také jako důraz zákonodárce na mediální obsluhu menšin definovaných osudem i volbou, a to zejména menšin etnických, tělesně a smyslově postižených, náboženských či definovaných odlišnou sexuální orientací. Pokud jde o speciální pořady, věnované otázkám víry a přesvědčení, pak Česká televize v návaznosti na mnohaletou tradici i v roce 2010 vyráběla a vysílala pravidelné magazíny *Křesťanský magazín* a *Sváteční slovo*, a nově také cykly *Za obzorem*, adresovaný především mladým divákům, a *Tančící skály*, věnovaný vztahu vědy a víry. Mezi tradičními přímými přenosy bohoslužeb a součástí významných náboženských svátků nechyběl přenos *Večer lidí dobré vůle* z Velehradu. Celkově Česká televize nabídla v roce 2010 dvaadvacet přímých přenosů bohoslužeb z České republiky i ze zahraničí. Jako každoročně i tentokrát představovaly důležitý příspěvek České televize charitě čtyři *Adventní koncerty*.

Na podporu vzájemného porozumění a tolerance mezi většinovou společností a příslušníky menšin definovaných osudem přispívala Česká televize v roce 2010 například tradičními pořady pro tělesně či smyslově postižené *Klíč* a *Televizní klub neslyšících*. K prolínání kultur sloužily cykly *Kosmopolis*, *Q* a *Minuty z Mezipater*. Pozornost, kterou Česká televize věnuje mediální obsluze menšin, je i ve srovnání s televizemi veřejné služby v ostatních zemích s podobným osudem, např. v Polsku, na Slovensku či v Maďarsku, zcela mimořádná a odpovídá mnohem spíše západoevropským než východoevropským standardům.

d) rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin.

Příslušné ustanovení se částečně překrývá s předchozím. Česká televize se od svého založení v roce 1992 soustavně prezentuje mimo jiné také jako kulturní instituce. Od této praxe neustoupila ani v roce 2010. V návaznosti na praxi předchozích let plnily v jejím vysílání tuto roli například kulturní magazín *Kultura.cz*, měsíčník o výtvarném umění *Artmix*, nebo měsíčník *Filmopolis*, věnovaný nezávislému filmu. Nezanedbatelnou roli plnil v roce 2010 také cyklus *Divadlo žije!*, který má nezanedbatelnou integrační roli pro divadelní život v celé České republice. Systematickou pozornost věnovala Česká televize v roce 2010 – stejně jako v letech předchozích – rovněž vážné i populární hudbě.

Etnickým menšinám, jejich kultuře, ale i problémům soužití s většinovou společností věnovala v roce 2010 Česká televize nejen v pokračující pořad *Babylon*, ale nově také například devítidílný koprodukční cyklus *Romové v Evropě*, do něhož přispěla jedním dílem. Nezanedbatelnou roli při udržování kulturní identity obyvatel České republiky hrál v roce 2010 ve vysílání České televize *Folklorní magazín*. Vedle uvedení konkrétních titulů pořadů je důležité, že se Česká televize v roce 2010 v rámci každodenní služby, poskytované formou zpravodajských a publicistických pořadů, dokázala vyvarovat reprodukci a posilování etnických a rasových stereotypů a předsudků.

Ve všech těchto ukazatelích se opět Česká televize blížila v roce 2010 mnohem spíše srovnatelným západoevropským vysílatelům veřejné služby, než veřejnoprávním vysílatelům zemí bývalého tzv. Východního bloku.

e) výroba a vysílání zejména zpravodajských, publicistických, dokumentárních, uměleckých, dramatických, sportovních, zábavných a vzdělávacích pořadů a pořadů pro děti a mládež.

Vysílání programů ČT24 a ČT4, které bylo koncem roku 2010 už dostupné pro více než 90 % obyvatelstva, v roce 2010 výrazně ovlivňovalo programovou skladbu plnoformátových programů ČT1 a ČT2. Ve srovnání s rokem 2009 klesl podíl zpravodajských pořadů na celkové vysílací ploše plnoformátových programů České televize v roce 2010 z 13,9 % na 6,9 % a nepatrně i sportovních pořadů: z 3,3 % roku 2009 na 3,2 % roku 2010. Naproti tomu v roce 2010 mírně stoupl podíl dramatických pořadů ve srovnání s rokem 2009 z 25,2 % na 26,7 %, u dokumentárních pořadů ze 14,5 % na 15,6 %. V roce 2010 meziročně vzrostl i podíl vzdělávacích pořadů, a to z 6,2 % roku 2009 na 7,0 % roku 2010. Naopak podíl publicistických pořadů v důsledku vyšší penetrace ČT24 roku 2010 na plnoformátových programech meziročně klesl z 15,7 % na 12,4 %. Všeobecná dostupnost specializovaných programů České televize v roce 2010 vedla k podstatně lepšímu využití potenciálu ČT1 a ČT2 ve smyslu zpestření jejich programové skladby a obohacení o nové formáty a žánry. Česká televize si v roce 2010 vytvořila dobré předpoklady k tomu, aby proces přesného programového zaměření jednotlivých programů v rámci digitálního multiplexu veřejné služby mohla v roce 2011 úspěšně završit.

Postup digitalizace zemského televizního vysílání v České republice v roce 2010 umožnil, aby byla škála programových typů ve vysílání České televize, to znamená žánrová i tematická pestrost programové nabídky ČT1 a ČT2, výrazně širší ve srovnání s programovou nabídkou celoplošných komerčních televizních stanic. Česká televize neopomíjela žádnou statisticky významnou skupinu českých televizních diváků a její programová skladba byla proporcionalně vyvážená a odpovídala tradičnímu evropskému pojetí televizního vysílání veřejné služby.

§ 3 odst. 1

Česká televize naplňuje veřejnou službu v oblasti televizního vysílání zejména tím, že

a) provozuje analogové televizní vysílání dvou televizních programů prostřednictvím zemských vysílacích radiových zařízení, popřípadě jiných technických prostředků tak, aby v součtu území pokrytého signálem zemského analogového nebo zemského digitálního televizního vysílání a území pokrytého signály souběžného zemského

analogového a zemského digitálního televizního vysílání byla pro obyvatele České republiky zajištěna možnost příjmu těchto televizních programů v rozsahu podle odstavce 3

V roce 2010 pokračoval proces přechodu od zemského analogového k zemskému digitálnímu televiznímu vysílání, který probíhá podle Technického plánu přechodu (TPP), vydaného nařízením vlády č. 161/2008 a zveřejněného ve Sbírce zákonů v částce 51/2008. V souladu s TPP bylo vypnuto celkem 51 základních vysílačů a dokrývačů programů ČT1 a ČT2, jak ukazuje následující tabulka:

Počty provozovaných a vypnutých základních vysílačů a dokrývačů programů ČT1 a ČT2 v roce 2010

Stav ke dni	ČT1 základní vysílače	ČT1 dokrývače	ČT2 základní vysílače	ČT2 dokrývače	Celkem
1. ledna 2010	33	468	14	342	857
31. prosince 2010	23	318	5	136	482
Vypnuto	10	150	9	206	375

Ke dni 30. září 2010 se pokrytí obyvatel analogovým signálem programu ČT1 snížilo z 89,1% na 65,2% a programu ČT2 z 46,4% na 21,9%. V téže době činila dostupnost digitálního signálu všech čtyř programů České televize podle sociologického výzkumu okolo 90 %, technicky byla přibližně o 4 % vyšší. Výsledky výzkumu ukazují nejen to, že digitalizace proběhla zdárně po technické stránce, ale také to, že ji akceptovala naprostá většina obyvatel České republiky bez jakýchkoliv významnějších problémů.

b) provozuje zemské digitální televizní vysílání televizních programů uvedených v písmenu a) a dalších alespoň dvou televizních programů zahrnutých v souhrnném datovém toku složeném z dílčích datových toků náležejících televizním a rozhlasovým programům, multimediálnímu obsahu a doplňkovým službám veřejné služby v oblasti televizního a rozhlasového vysílání, upravených pro společné šíření prostřednictvím zemské sítě vysílacích rádiových zařízení s plánovaným pokrytím alespoň 95 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu (dále jen „multiplex veřejné služby“)

Rok 2010 přinesl další dodatečné rozšíření dostupnosti zemského digitálního vysílání programů České televize. Dostupnost tematických programů České televize ČT24 a ČT4 přesáhla v prosinci 2010 statisticky průkazným

způsobem hranici 90 % všech českých domácností, vybavených alespoň jedním televizním přijímačem. V principu to znamená, že úkoly stanovené Technickým plánem přechodu je možné dokončit ve stanovených termínech.

c) jako provozovatel multiplexu veřejné služby sestavuje společně s Českým rozhlasem souhrnný datový tok a odpovídá za jeho správu a jeho předání k šíření zemskou sítí vysílacích rádiových zařízení

V roce 2010 Česká televize sestavovala spolu s Českým rozhlasem souhrnný datový tok a předávala jej k šíření do zemské sítě vysílacích rádiových zařízení. Multiplex veřejné služby, jehož součástí byly programy Českého rozhlasu, teletext České televize EPG (elektronický programový průvodce) a další doplňkové služby, šířila Česká televize vedle zemské sítě 1 v systému DVB-T také prostřednictvím družice (v systému DVB-S) a v kabelových sítích (v systému DVB-C). Podrobnější informace o postupu přechodu programů České televize na digitální distribuci viz kapitola 2.8. Výroční zprávy o činnosti ČT v roce 2010.

d) zřizuje síť vlastních zpravodajů

V roce 2010 Česká televize pracovala se širokou sítí regionálních zpravodajů, s jejichž pomocí pokrývala aktuální dění na celém území České republiky. V dubnu 2010 ukončila Česká televize také budování sítě svých regionálních zpravodajů zprovozněním nové redakce v Klatovech. Koncem roku 2010 disponovala Česká televize celkem čtrnácti regionálními redakcemi a čtyřicetimi regionálními zpravodajskými štáby. Bez problémů probíhala také spolupráce se zpravodajskými redakcemi Televizního studia Brno a Televizního studia Ostrava.

Síť zahraničních zpravodajů, finančně nejnáročnější složka redakce zpravodajství České televize, byla v důsledku rozpočtových škrtnů oslabena zrušením zpravodajského postu ve Vídni a místa jednoho ze dvou zpravodajů v Bruselu. V Moskvě bylo místo stálého zpravodaje několik měsíců v roce 2010 neobsazeno v důsledku rusko-českých diplomatických sporů. Síť vlastních zahraničních zpravodajů umožnila České televizi poskytovat v rámci českých televizních stanic unikátní zpravodajství například z USA nebo z Velké Británie, kde probíhaly důležité volby do Dolní sněmovny. Rozpočtové škrty se žádným zřetelným způsobem neprojeví na kvalitě zahraničního zpravodajství České televize.

Výzkum společnosti Media Tenor ukázal, že „z dlouhodobého srovnání podílu příspěvků o zahraničí na hlavním zpravodajství ČT, TV Nova a TV Prima vyplývá že nejmezinárodněji orientovanou relací jsou Události. TV Nova se

v zahraničním zpravodajství s důrazem zaměřuje na divácky atraktivní témata s nižší společenskou relevancí než Česká televize, která ve svém rámci reflektuje především dění týkající se politického a veřejného života v zahraničí.“ Přeloženo do srozumitelného jazyka to znamená, že Česká televize nejen zřizuje síť svých zpravodajů, ale také ji důsledně užívá v souladu se svým posláním.

e) v oblasti zpravodajských a publicistických pořadů zajišťuje regionální vysílání prostřednictvím televizních studií České televize pro území jejich působnosti. Regionální vysílání každého televizního studia musí vyváženě obsahovat příspěvky z celého území jeho působnosti. Časový rozsah regionálního vysílání zpravodajských a publicistických pořadů činí alespoň 25 minut denně.

V roce 2010 vysílala Česká televize na regionálních okruzích, a to z tradičních důvodů na programu ČT1, pořady *Události v regionech*, *Týden v regionech*, *Z metropole* a *Zajímavosti z regionů*. Časový rozsah regionálního vysílání na ČT1 a ČT2 ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 písm. e) zákona činil v roce 2010 v průměru 40 minut denně.

Regionální vysílání České televize na programu ČT1 v roce 2010	Vysílací čas v minutách
Praha (Události v reg., Z metropole, Zajímavosti z reg.)	14569
Brno (Události v reg., Týden v reg., Zajímavosti z reg.)	14569
Ostrava (Události v reg., Týden v reg., Zajímavosti z reg.)	14569
Celková stopáž regionálního vysílání České televize v roce 2010	14569
Průměr na studio (v minutách denně)	40 minut

Česká televize povinnost podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. e) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2010 plnila a stanovený minimální rozsah regionálního vysílání prostřednictvím televizních studií pro území jejich působnosti výrazně překročila.

f) vytváří archivní fondy, udržuje je a podílí se na jejich využívání jako součástí národního kulturního bohatství

Archiv České televize také v roce 2010 pokračoval v plnění plánu digitalizace programových fondů České televize. Vedle přepisu fyzicky ohrožených fondů do digitálního záznamu pokračovaly i technické úpravy záznamů tak, aby vyhovovaly současným technologiím a standardům. To se týkalo zejména přepisu pořadů z formátu 4:3 letterbox na současný standardní formát 16:9. Mezi pořady, nasazovanými do vysílání České televize Archivem České televize, byly v roce 2010 důležité např. *Archivní návraty* a seriálové řady *Sanitka* nebo *Vlak dětství a naděje*. Novinkou bylo v roce 2010 vysílání seriálu *Hříšní lidé města pražského* ve standardu HD.

g) podporuje českou filmovou tvorbu

Česká televize se jako koproducent v roce 2010 podílela na výrobě devatenácti celovečerních filmů a celovečerních dokumentů, které byly v průběhu roku uvedeny do distribuce. Navíc zahájila přípravu či výrobu šestnácti dalších filmových projektů, které budou premiérově uvedeny v roce 2011. U dalších pěti filmových projektů, jejichž realizaci Česká televize zahájila v roce 2010, předpokládá uvedení v roce 2012. Česká televize získala také významná ocenění koprodukčních filmů. Vítězství filmu *Protektor* v anketě filmových profesionálů Český lev a tři vítězství v této anketě filmu *3 sezóny v pekle* opět potvrdilo, že při výběru scénářů k realizaci postupuje odpovědně a úspěšně. Výběr látek probíhal v roce 2010 formou výběrových řízení, která se již dříve osvědčila. Žádosti nezávislých producentů jsou předkládány České televizi průběžně během celého roku za předem daných pravidel, která jsou uvedena na webových stránkách České televize. Podíl České televize na české filmové produkci roku 2010 byl zcela zásadní a jinou institucí nenahraditelný.

h) vysílá díla domácí a zahraniční tvorby

Podíl domácí tvorby ve vysílání ČT1 a ČT2 vzhledem k rozpočtovým úsporám v roce 2010 ve srovnání s rokem 2009 poklesl, a to ze 72,1 % v roce 2009 na 69,7 % v roce 2010. S tím souvisí růst podílu zahraniční tvorby z 27,9 % na 30,3 % celkového vysílacího času ČT1 a ČT2. Pozitivním aspektem tohoto vývoje je skutečnost, že se jen minimálně snížil podíl evropské tvorby (bez produkce České republiky) na zahraničních pořadech, vysílaných Českou televizí, a to z rekordních 58,7 % v roce 2009 na 57,6 % v roce 2010. V tomto případě je nutno pro srovnání připomenout, že podíl evropské tvorby na veškeré vysílané zahraniční produkci na programech ČT1 a ČT2 činil v roce 2008 pouze 51,4 %.

i) poskytuje alespoň na jednom vysílacím kanálu 24hodinovou programovou službu, včetně aktuálního zpravodajství

V roce 2010 Česká televize poskytovala prostřednictvím programů ČT1, ČT2, ČT24 a ČT4 nepřetržitou programovou službu a na ČT1 a ČT24 průběžně poskytovala aktuální zpravodajství zcela v dikci zákona.

j) poskytuje teletextové služby

V roce 2010 došlo k dalšímu navýšení podílu České televize na teletextovém trhu. Teletext České televize v roce 2010 poprvé překonal 70 % podíl na trhu v ČR. Celkový roční podíl teletextů ČT1, ČT2, ČT24 a ČT4 tak dosáhl rekordní výše 71,4 %. Nejnavštěvovanějším je dlouhodobě Teletext ČT na ČT1, týdně jej čte přes 650 tisíc diváků. K největšímu posunu v návštěvnosti došlo v roce 2010 u teletextu na sportovním programu ČT4, jehož celkový podíl se zvýšil z necelých 6 % na 15 %. Jde o bezkonkurenčně nejúspěšnější teletextové služby v České republice.

k) opatřuje alespoň 70 % vysílaných pořadů skrytými nebo otevřenými titulky pro sluchově postižené nebo simultánním tlumočením do znakové řeči.

Podíl pořadů upravených pro neslyšící činil v roce 2010 na celoplošných plnoformátových programech ČT1 a ČT2 celkem 80,7 %, což představovalo ve srovnání s rokem 2009 nárůst o 2 %. Zákonem stanovenou kvótu pořadů, opatřených skrytými či otevřenými titulky pro sluchově postižené, nebo simultánně tlumočených do znakové řeči, Česká televize na těchto programech vysoce překračovala. Služba smyslově postiženým se pro Českou televizi stala už v polovině uplynulého desetiletí zcela rutinní záležitostí na obvyklé úrovni vysílatelů veřejné služby v západní Evropě.

Zároveň se Česká televize v průběhu roku 2010 intenzivně a systematicky připravovala na změnu, kterou přinesla novelizace české mediální legislativy zákonem č. 132/2010 Sb., jímž byl novelizován také zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi. S účinností od 1. ledna 2011 je doplněno a zpřesněno ustanovení § 3 odst. 1 písmeno k) zákona tak, že nyní má Česká televize povinnost opatřit alespoň 70 % vysílaných pořadů skrytými nebo otevřenými titulky a alespoň 2 % vysílaných pořadů vyrobít v českém znakovém jazyce nebo opatřit simultánním tlumočením do českého znakového jazyka pro osoby se sluchovým postižením a dále alespoň 10 % vysílaných pořadů zpřístupnit pro osoby se zrakovým postižením. Česká televize už v roce 2010 opatřovala znakovou řečí nebo simultánním tlumočením do znakové řeči celkem 2,2 % všech pořadů, čímž příslušné ustanovení zákona splnila. Zároveň si

vytvořila předpoklady k tomu, aby v roce 2011 splnila nové znění zákona o České televizi, účinné od 1. ledna 2011, v plném rozsahu.

l) vyvíjí činnost v oblasti nových vysílacích technologií a služeb

Česká televize v roce 2010 dokončila budování základní sítě digitálního multiplexu veřejné služby. Zároveň připravila důslednou inovaci svých služeb, poskytovaných prostřednictvím internetu a začala ve velkém měřítku využívat rovněž tzv. sociálních sítí. Dále rozvíjela důležitý projekt *iVysílání*. Jeho prostřednictvím poskytuje uživatelům internetu v těch případech, kde to umožňují autorská práva, k dispozici pořady České televize v plném rozlišení PAL, tedy v televizním standardu. Výrazem důležitosti, jakou vedení České televize rozvoji nových technologií a služeb připisuje, se v létě 2010 stalo založení samostatné divize Nová média.

§ 12 odst. 4

„Podíl vysílání televizních studií na celostátních vysílacích okruzích musí činit minimálně 20 % celkového vysílacího času České televize v měsíčním úhrnu“.

Tato povinnost byla České televizi zákonem stanovena v roce 2001, aniž by však v té době existovaly technické a ekonomické předpoklady pro její plnění. Teprve v roce 2006 se Česká televize splnění tohoto parametru přiblížila a od roku 2007 toto ustanovení zákona pravidelně splňuje. V roce 2010 se podíl produkce Televizního studia Brno a Televizního studia Ostrava na vysílání celoplošných vysílacích okruhů meziročně opět zvýšil, a to o 1,0 %.

2001: 8,8 %

2002: 8,9 %

2003: 10,2 %

2004: 10,8 %

2005: 18,2 %

2006: 19,1 %

2007: 21,8 %

2008: 20,8 %

2009: 21,6 %

2010: 22,6 %

Česká televize v roce 2010 naplnila kvótu, stanovující podíl produkce Televizního studia Brno a Televizního studia Ostrava na celostátních vysílacích okruzích, danou v ustanovení § 12 odst. zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, v platném znění, s velkou rezervou.

3) Doplnění přehledu vypořádání žádostí podaných na základě zákona o svobodném přístupu k informacím

Struktura zprávy o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“), má přesnou podobu, danou tímto zákonem. Nad rámec požadavku zákona doplňuje Česká televize na vyžádání Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR k tomuto textu podrobnější informace.

Česká televize v roce 2010 obdržela deset žádostí o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb.. Kromě jedné žádosti podané právnickou osobou byly veškeré žádosti o poskytnutí informací (dále jen „žádosti“) podány fyzickými osobami.

I. žádosti:

	Žadatel	Datum podání	Způsob vyřízení	Požadovaná informace
1.	RADE s.r.o.	18. ledna 2010	Odloženo – na podání nemohlo být přihlíženo jako na právní úkon společnosti a tedy ani na žádost ve smyslu zákona.	Žádost o poskytnutí informací k výběrovým řízením a na základě těchto řízení uzavřených smluv.
2.	Michal Kincl	22. března 2010	Vyhověno	Žádost o kontakt na osobu, která zajišťuje kompars.
3.	Mgr. Květoslava Šamajová	30. března 2010	Částečně vyhověno, částečně nevyhověno neboť ČT požadovanou informaci nemá.	Žádost o poskytnutí dokumentů.
4.	Ing. Jaroslav Novotný	31. března 2010	Vyhověno	Dotaz na názvosloví používané ve zpravodajství.
5.	Ing. Mojmír Klas	20. dubna 2010	Vyhověno	Dotaz na jméno firmy, která má vypracovat projektovou dokumentaci na nové studio v Brně.
6.	Ing. Jaroslav Novotný	7. června 2010	Částečně vyhověno, částečně nevyhověno - vyhověno otázkám č. 1, 7, 8, 9, 10, 11, 12 a 13 - nevyhověno otázkám č. 2, 3, 4, 5 a 6 – netýkaly se působnosti ČT, v jednom případě ČT informaci neznala.	Dotaz na plavbu redaktorů ČT do Gazy.
7.	Ing. Jaroslav Novotný	7. července 2010	Vyhověno	Dotaz na plavbu redaktorů ČT do Gazy.
8.	Filip Pospíšil	4. října 2010	Nevyhověno – informace	Žádost o poskytnutí přehledu pořadů,

			v požadované struktuře by musela být teprve vytvořena (zákon vylučuje)	externí společnosti, stopáže, data vysílání, finanční plnění.
9.	Ing. Jaroslav Novotný	5. října 2010	Částečně vyhověno, částečně nevyhověno - vyhověno otázkám č. 1, 2 a 5 - nevyhověno otázkám č. 3 a 4 – šlo o dotazy na názory.	Dotaz na aktuální publicistiku, spolupráce s osobou jmenovanou v žádosti a terminologie používané ve zpravodajství.
10.	Ing. Valentin Kusák	28. listopadu 2010	Odmítnuto – žádost formulována příliš obecně, žadatel na výzvu k upřesnění ve lhůtě nereagoval.	Požadavek na zaslání linku a písemného přepisu pořadu o islámu a další otázky na pořady s islámskou problematikou.

II. rozhodnutí generálního ředitele České televize o stížnostech:

Generální ředitel České televize rozhodl o jedné stížnosti. Jedná se o rozhodnutí o stížnosti Ing. Jaroslava Novotného ze dne 6. srpna 2010 (odesláno dne 11. srpna 2010) o odvolání proti rozhodnutí České televize ze dne 25. června 2010 (o žádosti ze dne 7. června 2010).

III. žaloby

V roce 2008 byla podána žaloba o.p.s. Transparency International, o níž dosud soud nerozhodl.

Žadatel Transparency International - Česká republika, o.p.s. podáním ze dne 1. července 2008 požádal Českou televizi o poskytnutí informací, které se vztahují k nakládání s autorskými právy, konkrétně žádal o poskytnutí souhrnného přehledu o všech smlouvách, kterými Česká televize udělila smluvním partnerům oprávnění k užití jednotlivých autorských děl, a to za období let 2003 až 2008, s požadavkem na přesnou a podrobnou specifikaci mnoha dalších skutečností.

Žádost odmítnuta, neboť a/ požadované informace jsou předmětem obchodního tajemství, b/ požadované informace by musely být nejprve vytvořeny, a c/ rovněž dle § 11 odst. 5 písm. a) zákona, tj. informace je předmětem ochrany práva autorského.

Po neúspěšném odvolání podal žadatel na Českou televizi dne 15. 10. 2008 žalobu, o níž se Česká televize dověděla v roce 2009. Česká televize se k žalobě vyjádřila. Veškeré další informace v této věci jsou obsahem soudního spisu. Až dosud soud jednání nenařídil a o žalobě nerozhodl.

4) Stížnosti a podněty došlé na Radu České televize

Rada České televize vyřizuje stížnosti a podněty, které spadají do její působnosti, vyplývající z ustanovení § 8 odst. 1 písm. h) a i) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“). Činí tak podle pravidel pro vyřizování podnětů a stížností, které vzala rada na vědomí dne 24. listopadu 2010 usnesením č. 203/19/10.

Zároveň je Rada České televize dle § 4 odst. 1 téhož zákona orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize a dle § 8 odst. 1 písm. i) má dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání (§§ 2 a 3) a na naplňování zásad vyplývajících z Kodexu České televize. Na základě těchto skutečností chápe rada i stížnosti a podněty na televizní pořady či jejich absenci zároveň jako stížnosti, týkající se generálního ředitele, a radě proto přísluší jejich vyřízení. Rada však není oprávněna nařizovat při případně zjištěných nedostacích generálnímu řediteli konkrétní kroky či dokonce udělovat sankce. V případě, že shledá stížnost oprávněnou, doporučí generálnímu řediteli, aby přijal opatření k nápravě a informoval ji o zvoleném postupu či výsledku.

Rada České televize není správní orgán a řízení o stížnosti nemá povahu správního řízení. Ze zásad řízení, které upravuje správní řád a obecně platné právní předpisy, převzala rada pro řízení o stížnostech pouze některé prvky.

Na základě výše zmíněného usnesení postupuje rada při řízení o stížnostech jednou z následujících forem:

- 1) předání stížnosti k přímému vyřízení generálnímu řediteli
- 2) předání stížnosti jako podnět generálnímu řediteli
- 3) žádost o poskytnutí stanoviska generálního ředitele
- 4) žádost o vyjádření Etického panelu České televize prostřednictvím generálního ředitele
- 5) přímé vyřízení stížnosti radou.

Jménem generálního ředitele se písemně nebo při jednání rady mohou vyjadřovat jeho spolupracovníci, které označí. Ústní konfrontace nebo vystoupení stěžovatele před radou se však nepřipouští. Rozhodovat lze jen o písemně podaných stížnostech. Rada volně hodnotí důkazy, zaměřující se zejména na veřejnoprávní poslání České televize, které určuje zákon a Kodex České televize schválený Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky na návrh rady. Proti jejímu rozhodnutí se nelze odvolat.

Ustanovení § 8 odst. 1h) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, „rozhodovat o stížnostech týkajících se generálního ředitele“ si rada vykládá tak, že v zásadě každý podnět nebo stížnost na televizní pořad či absenci televizního pořadu, ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1i) (plnění úkolů veřejné služby podle §§ 2 a 3 a naplňování zásad podle Kodexu) je stížností týkající se generálního ředitele, a radě proto přísluší její vyřízení.

Podněty a stížnosti, které nespádají do její působnosti, postupuje rada k přímému vyřízení generálnímu řediteli a jeho spolupracovníkům. Pisatele o tomto postupu písemně vyrozumí a odpovědi na tyto dopisy vypracované generálním ředitelem archivuje. Rada přitom zvažuje, zda nevyužije takto postoupeného podnětu k vydání stanoviska podle ustanovení § 8 odst. 1i) zákona o České televizi – dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání (§§2 a 3) a na naplňování zásad vyplývajících z Kodexu České televize a za tím účelem vydávat stanoviska a doporučení týkající se programové nabídky. Při každém rozhodování, které se týká televizního pořadu, zejména zatím nerealizovaného, zamýšleného nebo jsoucího součástí seriálu či opakujícího se programu, zvažuje rada znovu ustanovení podle § 8 odstavce 4 zákona o České televizi „Rada ani její členové nesmějí přímo zasahovat do tvorby a vysílání televizních pořadů“.

Agenda podnětů a stížností je v působnosti předsedy Rady České televize. Ten radě předkládá návrh na jejich řešení.

Člen rady má právo pozastavit odeslání odpovědi, a to do 48 hodin po přijetí usnesení o stížnostech. Věc se vrací k rozpravě na jednání rady a k případné revokaci jejího rozhodnutí o tomto podnětu.

Rada České televize obdržela v roce 2010 celkem 294 stížností, podnětů a reakcí diváků.

Z celkového počtu došlých podnětů a stížností se 149 týkalo vyváženosti a objektivity, tj. 51 %.

Rada obdržela 15 stížností na jednotlivé zpravodajské reportáže v pořadech Události, Události v regionech a Události, komentáře. Celkem 28 stížností a reakcí diváků se týkalo zpravodajství obecně, nebyl specifikován konkrétní pořad. Rada obdržela celkem 10 stížností na pořad Reportéři ČT. Pořadu Kontexty se týkalo 6 stížností. Na pořady Nedej se a Černé ovce si stěžovalo 5 diváků. Pořady Zabíjení po česku a Máte slovo byly předmětem 4 stížností. Další 3 stížnosti byly na pořady Otázky Václava Moravce a 2 stížnosti na pořady Hyde Park, Otázky Václava Moravce speciál, Kalendárium a AZ-kvíz.

Další stížnosti a podněty adresované Radě České televize na pořady Pětka v pomeranči, U muziky, Neznámí hrdinové, Tajné akce StB, Historie.cs, Toulavá kamera, Záhady Toma Wizarada, Rajské zahrady, Port, Stop, Zašlapané projekty: Piana pana Kořána, Ekonomika ČT24, Studio burza, Ekonomická inventura, Uvolněte se, prosím, Horákoví, Dobré ráno, Ta naše povaha česká, Třináctá komnata, Znamení a rituály, Milénium, 3 plus 1 s Miroslavem Donutilem byly jednorázové.

Ostatní podněty a stížnosti se zabývaly především programovou skladbou České televize, změnou ve vysílání, neodvysíláním dokumentu Zlatá sekyra, jazykovou úrovní moderátorů a dodržováním spisovné češtiny, vymáháním televizních poplatků, hlasitostí a množstvím reklamy ve vysílání a jejím nevhodným zařazením před pořady, nedodržováním vysílacích časů, způsobem natáčení reportáží a digitálním vysíláním. Dále například porušováním autorských práv, hudebními podkresy, porušením poslání rozvíjet kulturní identitu, úrovní dabingu, časovým rozvržením vysílání přímých přenosů sportovních událostí, chybným formátováním pořadů, neinformováním o důležitých skutečnostech ve vysílání či nespokojeností s vysíláním k příležitosti 65. výročí konce 2. světové války.

Rada České televize se zabývala souborem stížností (celkem 21), které obdržela v období duben až červen. Stížnosti se týkaly účasti pracovníků České televize na akci plavby s humanitární pomocí do pásma Gazy a neobjektivního informování České televize v této věci. Rada tyto stížnosti předala k vyjádření generálnímu řediteli a zároveň si jeho prostřednictvím vyžádala i posouzení Etického panelu České televize. Vyjádření Etického panelu korespondovalo se stanoviskem generálního ředitele. Etický panel konstatoval, že materiály odvysílané po incidentu nebyly zaujaté. Rada České televize však na základě všech dostupných informací dospěla k názoru, že:

1. Česká televize neměla přijmout pozvání k nalodění štábu od jedné strany probíhajícího sporu, tedy od propalestinských organizací,
2. jakákoliv cesta štábu České televize do oblastí konfliktů musí být organizována na základě rozhodnutí nejvyššího vedení České televize, nikoliv na úrovni redakce.

Rada České televize označila stížnosti pisatelů za oprávněné a doporučila generálnímu řediteli přijmout taková opatření, aby se v budoucnu podobná situace neopakovala.

Rada dále předala prostřednictvím generálního ředitele k posouzení Etickému panelu České televize stížnost na pořad Černé ovce z 12. května 2010. Rada se ztotožnila se závěrem Etického panelu České televize, že použití skryté kamery nebylo v souladu s čl. 16. 14 Kodexu České televize.

Etický panel České televize se dále zabýval na žádost rady stížností na pořad Události z 28. února 2010 a došel k závěru, že v reportáži neshledal nic, co by opodstatňovalo jednotlivé výtky, které jsou ve stížnosti uvedeny, a že reportáž neporušuje Statut České televize ani obecně přijímaná etická pravidla žurnalistiky. Rada se ztotožnila se závěrem Etického panelu České televize a konstatovala, že stížnost nelze považovat za oprávněnou.

Rada uznala celkem 39 stížností za částečně nebo úplně oprávněné. Oprávněné nebo částečně oprávněné stížnosti se týkaly pořadů Reportéři ČT, Port, Ekonomická inventura, Hyde Park, Černé ovce, Události, Události v regionech, Kalendárium a Zle, matičko, zle, Schwarzenberci zde. Dále také přenosu z konference ČSSD, chování pracovníků České televize při natáčení, informací redaktora o názvu dostihu „Cena občanského sdružení – Volím ODS – ODS navzdory – 12“, účasti pracovníků České televize na akci plavby do pásma Gazy a souvisejících informací odvysílaných Českou televizí, natáčení skrytou kamerou či nevhodného zařazení obrazového předělu do vysílání přímého přenosu z jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Z celkového počtu těchto částečně nebo úplně oprávněných stížností rada v pěti případech konstatovala, že došlo k porušení Kodexu České televize a to konkrétně čl. 16. 1, 16. 14 a 18. 3.

16.1 Pracovníci České televize vystupují při pořizování zvukových a obrazových materiálů (natáčení) tak, aby bylo patrné, že štáb a jeho členové podílející se na natáčení přísluší k České televizi. Redaktoři neskrývají své jméno a příjmení, profesní totožnost ani příslušnost k České televizi a pracovní zařazení, ledaže by byl odůvodněn postup dle čl. 16.13 až 16.18.

16.14 Česká televize je oprávněna použít skrytou kameru nebo skrytý mikrofon pro zpravodajské nebo publicistické účely při zpracovávání tématu vážně se dotýkajícího veřejného zájmu, jestliže materiál, který má být natočen, nelze ani při vynaložení zvýšeného úsilí získat jinak a jestliže je tento materiál současně nezbytný pro zpracování tématu. Během použití skryté kamery nebo skrytého mikrofonu je zapotřebí zvláště pečlivě dbát na dodržení omezení k ochraně soukromí (čl. 15.1 až 15.4). Výběr částí materiálu natočeného skrytou kamerou nebo skrytým mikrofonem, jež mají být použity v pořadu, smí zahrnout pouze pasáže s přímým vztahem k tématu. Česká televize zabezpečí, aby nedošlo k jakémukoliv zneužití nebo zpřístupnění v pořadu nepoužitých částí materiálu. Za natáčení skrytou kamerou nebo skrytým mikrofonem se považuje také situace, kdy sice snímaná osoba kameru nebo mikrofon vidí, ale důvodně se domnívá, že nejsou uvedeny do provozu. O použití skryté kamery rozhoduje šéfredaktor příslušné redakce. Na použití skryté kamery nebo skrytého mikrofonu musí být divák při uvedení takto pořízených záběrů upozorněn.

18.3 Pokud by se v živém vysílání určitá osoba projevovala tak, že by Česká televize nemohla dostát povinností uloženým zákonem nebo Kodexem, je průvodce (moderátor) živého vysílání oprávněn takovou osobu přerušit, resp. jí odebrat slovo. Jestliže chování nebo projev takové osoby vážně překročí únosnou míru, je povinností průvodce se od chování či výroků takové osoby jménem České televize distancovat.

V tomto smyslu rada odpověděla stěžovatelům a doporučila generálnímu řediteli zjednat nápravu buď prostřednictvím vysílání nebo omluvným dopisem a přijmout odpovídající opatření, aby k dalším pochybením již nedocházelo.

Aktuální stav řešení podnětů a stížností je vždy přílohou zápisů z jednání Rady České televize.

Přehled počtu stížností a podnětů za rok 2010:

Celkem stížností, podnětů a reakcí diváků	294
Počet stížností na vyváženost a objektivitu	149
Počet oprávněných a částečně oprávněných stížností	39

Přehled počtu stížností a podnětů na jednotlivé pořady za rok 2010:

název pořadu	počet stížností
Události, Události komentáře, Události v regionech (celkem)	15
Reportéři ČT	10
Kontexty	6
Nedej se	5
Černé ovce	5
Zabíjení po česku	4
Máte slovo	4
Otázky Václava Moravce	3
Otázky Václava Moravce speciál	2
Hyde Park	2
Kalendárium	2
AZ - kvíz	2

Přehled způsobu vyřízení stížností a podnětů za rok 2010:

způsob vyřízení	počet stížností
Odpověď Rady ČT po vyjádření GŘ	103
Odpověď Rady ČT po vyjádření GŘ a Etického panelu ČT	23
Odpověď Rady ČT	44
Odpověď Rady ČT + předáno jako podnět GŘ	48
Odpověď Rady ČT + předáno RRTV	1
Odpověď Rady ČT + předáno GŘ k vyřízení	19
Na vědomí	56

5. Údaje o vysílání České televize